

Vēstule Ventspilij

Dārgā Ventspils,

Atļaujjos Tevi uzrunāt par dārgo, jo Tu esi dārga ar to, kas Tu biji, kas Tu esi un būsi. Ceru, ka neturi ļaunu prātu, jo esi dārga arī man. Kāpēc gan Tev būtu jābūt man dārgai, ja es nedzīvoju Tavā iesildītajā paspārnē, bet gan tikai apciemoju? Ļauj man pastāstīt to, kāpēc tā ir. Es dzīvoju patālāk no Tevis, bet tas neliedz man ilgoties pēc Tava šarma un Tevis kā tādas. Katru reizi, kad ierodos Tavā plašajā un vienmēr laipni aicinātajā rezidencē, es paņemu savu no tēva mantoto *Smeņu* un ar zibenīgi apžilbinošu foto šāvienu iemūžinu Tevi četrstūrīnā formā, bet es nespēju Tevi ierāmēt priekškoka rāmī. Lai arī cik liels vai mazs foto ķēriens būtu sanācis, Tu esi neierāmējama, Ventspils. Tava plašā daba ir neierobežojama, jo Tu esi tik liela savā sirdī, kura pukst līdzsvaroti, harmoniski un nepielaužami neatlaidīgi. Tu neapstāsies savā plašumā, Tu augsi liela un varena. Es Tev ticu, tāpēc arī tā būs.

Esmu dzirdējusi, nē, es zinu, ka Tu esi kā atsevišķa valsts vai drīzāk kā pasaule, kurai ir sava valūta, savs laika skrējieni un nu jau slavenās govīs. Nauda ir kas īpatnējs – tā nāk un iet. Tā ir vienādā visur savā būtībā – tā nedara laimīgu nevienu. Taču Tava nauda nav šajā kategorijā, jo tās saņemšana un atdošana nerada sāpīgus zaudējumus vai ļaunas uzvaras. Tava nauda nav vara, ar kuru rotaļāties kā ar aizdedzinātu sērkokociņu, kurš deg un citi baidās to atņemt, jo tad kāds būs zaudētājs. Tu savu naudu dāvināji ventspilniekiem kā ilgi kārotu un gaidītu dāvanu, kuru neviens neatņems rotaļājoties. Tu pat bērniem ļauj ar savu naudu spēlēt „Veikalus”, jo tas neradīs kaitējumu ne bērniem, ne vecākiem, kuri paši šo naudu iedeva. Tajā pašā laikā ar Tavu naudas simboliku var iepirkties katrā Ventspils veikalā. Tu, Ventspils, ļauj izmantot savu naudu tikai priekš sevis, lai nosargātu savējos un savu unikalitāti. Tava nauda ir pieejama arī ne-Ventspilniekam, kurš vēlas kaut uz dienu būt piederīgs Tev. Pārējās Latvijas daļās uz Tevi skatās ar brīnumu pilnām acīm, ka Tu esi tik patstāvīga. Tu savā izdomā pārspēj ik vienu un tā tas paliks.

Tu taču esi savā laika joslā, vai ne tā? Muļķīgs jautājums, jo atbilde ir „jā” un visi to zina. Bet es pajautāju, lai Tev būtu iemesls caur sauli mīlīgi uzsmaidīt un vējam palūgt, lai maigi noglāsta bērnu naivumu no viņu pietvīkušajām vasarraibumainajām sejām. Varbūt Tu patiešām tā izdarīji uz brīdi, kad laiks piestāja, pulksteņu rādītāji pieklusa un cilvēku smieklī sastinga gaisā. Tu tikmēr pastaigājies pa savu pilsētu, pavēroji, kas tajā notika līdz savu laika hronometru apstādināji. Te ģimenes aina pagalmā: vīrs kāra šūpoles ozolā ar daudzžuburu vainagu, kurā šūposies viņa trīs bērni, kuri šobrīd pagalmā varžu mazuļus ķer. Ventspils aiziet aiz mājas, kur sieva balzamīnes stāda un dūdo kādu mīlas balādi par pāri, kas satikās un uzaug kā ģimene ar maziem brašļiem un čaklām meitām. Tu dodies tālāk uz zilā karoga pludmali, kur ūdens bumbas pakrita aiz mākoņu malas un

pārējie peld pretī tiem. Tu noej gar rakstnieku mājas logiem, kur rakstniece jau gados ar spēcīgu biogrāfiju raksta jaunāko gara darbu žurnālam. Saproti, ka savā vietā viss kārtībā un, atskatoties uz redzēto, uzspied uz laika hronometru un dzīve rit uz priekšu tajās pašās sava senā vilciena sliedēs.

Pa Tavu sasīlušo bruģi pa naktīm staigā govīs. Es varu apzvērēt, ka tā ir! Un es zinu, ka Tu tam tici, Ventspils! Un kāpēc lai tā nebūtu, ja pats to redzi? Mēs kopā esam noskatījušies, kā visas metāla kausētās govīs uz nagu galiem iet un satiekas ostā, lai pārrunātu, cik daudz šodien fotografējās pie katras sāniem, cik bieži ap tām ir spēlēta ķeršanas spēle un cik daudz tās ir glaudītas un apbrīnotas. Pēc klusiem māvieniem smieklos un priekos tās dodas katra uz savu vietu, kur atkal uz dienu sastingst saules staros.

Tā es varētu rakstīt vēl daudz un gari, kāda Tu esi, Ventspils, manās acīs. Taču mani vārdi ir īsi un kodolīgi, jo katrā vārdā ir izteikts vēlējums Tavā 725. dzimšanas dienā. Katrā vārdā ir ielikts viss dārgais, ko esi reiz man devusi, tāpēc tādi vārdi atpakaļ, tāpēc tāda tagad esmu es.

Ar sirsnīgiem sveicieniem,

Elīna